

disse stakkels Kvinder lade sig behandle paa en saadan Maade, at det er skamløst for et Folk at vide, at det tillader Mennesker at blive behandlet saaledes. Man kan se af Beretningerne fra Fængslerne, naar disse stakkels Kvinder komme derind, at de undertiden have været tvungne til Samleje mellem 16 og 30 Gange i Døgnet, og saa bleve de slaaede og sparkede og hundseede oven i Købet, og dette kan der intet gøres imod. Og medens altsaa de 5—6,000 Kvinder gaa fri, skal en anden Del af Kvinderne kastes saaledes ned i Snavset og mishandles paa alle Maader, ligesom stødes ud af Samfundet. Den ærede Minister nævned, hvad de have gjort oppe i Norge. Jeg vilde grumme gerne gaa med til at faa oprettet Hjem, Asyl, Arbejdsanstalter, eller hvad det nu skal være, hvorhen vi kunne sende den Slags Kvinder, der ere gaaede til Bunds paa den Maade, og maaske der faa dem opdraget til skikkelige Folk, i Stedet for at mishandle dem paa denne Maade. Og saa er der noget andet, som vi moralsk set ikke maa glemme. Det er jo dog i vore Dage underligt at se, at medens man behandler Kvinden paa den Maade, næsten støder hende ud af Samfundet, træder hende ned i Snavset; saaledes at enhver har Lov at spytte paa hende, saa kan Manden, som dog har den store Skyld, eller i alt Fald lige saa stor Skyld, gøre hvad han vil, han gaar frank og fri. Det er ikke at dele Sol og Vind lige. Ogsaa derfor have vi sagt: Vi maa have ophævet den saakaldte lovbeskyttede Usædelighed, lad saa Manden gaa hen og være usædelig lige saa vel som Kvinden!

Den ærede Minister synes jo ikke om denne lille Tilføjelse til Forslagets § 5, der omhandler Overførelse af Smitte. Jeg er nu glad ved at det staar der, thi jeg mener egentlig, at det eneste Tilfælde, hvor der skal straffes, er, naar en syfilitisk Person gaar hen og smitter en anden, naar han eller hun bevislig selv ved, at de ere smittede. Det er ikke mere, end man kan forlange, at den, som beskadiger en anden paa hans Legeme, maa tage Skade for Hjemgæld. Jeg finder det ogsaa rigtigt ifølge Paragraffens 1ste Stykke, at man straffer den Mand, som smitter en anden, naar han er vidende om eller har Formodning om at være behæftet med venerisk Smitte. Det samme skal gælde den Mand, der ved sig befængt og dog smitter sin Kone og øder sit Hjem. Vi mene, at han bør straffes, og ved en Kone, at hun er smittet med Syfilis og desuagtet har Sam-

leje med sin Mand, da mener jeg, at hun skal straffes lige saa vel, som om hun havde skamslaaet sin Mand. Jeg vilde endda synes, at det sidste ikke var saa slemt som det første. Dette bør derfor ikke tages ud af Loven. — Der er ogsaa et andet Forhold, som det glæder mig at se, at der her er lagt Vægt paa. Det er det forbandede Alfonso-system. Jeg vilde grumme gerne, at Lovgivningen ordentlig kunde faa disse Fyre under Behandling, disse Fyre, der ikke har andet at leve af end de stakkels Skøger, og som gaa og gøre en hel Del Ulykker ogsaa med Hensyn til de hygieiniske Forhold. De danne det egentlige Kompagni blandt de saakaldte Bøller. Det er et Folkefærd, som jeg synes, vi skulle have lige saa godt i Kirkerten som de stakkels offentlige Kvinder. — Ligeledes glæder det mig at se, at man tager Sigte paa disse Husejere, der leje deres Huse ud til de stakkels Kvinder. Naar man ser efter i den af Natmissionen udarbejdede Statistik, ser man, at der er Husejere, der i Leje for et Værelse forlanger 10—12 Kr. daglig af saadanne stakkels Kvinder. Det kan blive en ganske køn Husleje. Kan han faa hele Huset lejet ud paa den Maade, faar han adskillige Tusinde Kroner maanedlig ind af saadant et Hus og fordriver endda skikkelige Folk fra Gaden. Jeg er glad ved, om man muligvis kan komme den Slags Udsugning til Livs. Der kunde være mange andre Ting, jeg gerne vilde pege paa med Hensyn til denne Sag. Jeg nævned det sidst, da denne Sag var for og vil gerne sige det igen, at det gør mig ondt — jeg vil sige som gammel Grundtvigianer — naar jeg kommer her til Kjøbenhavn og ser, hvordan den nuværende Slægt har klistret Utugtshuse lige op til Vartov, til det Sted, hvor den gamle Kirkehøvding har staaet og præket. Det gør mig ondt at se, hvorledes Skøgerne have deres Tilflugtssteder i denne Gade.

Altsaa, kan det ikke hygieinisk paa-vises, at de veneriske Sygdomme ere enten aftagne eller ogsaa stoppede ved det Regulativ og den Ordning, vi have her i Landet, mener jeg, at Lovgivningen maa sige: Saa gaa vi frem efter de moralske Principper; vi ville ikke paatage os Ansvaret for nogen som helst, der vil gaa hen og være Horkarl eller Skøge. Vil nogen gøre det, faar han gøre det paa sin egen Kappe. Men gøre de Skandale paa Gader eller offentlige Steder, faa de med Ordenspolitiet at gøre. Jeg vilde ønske, vi vare fri for Sædelighedspolitiet. Det skal ikke bi-